

”Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta peräisin?”

Joona ja Helene Toivasen lähettikirje 3/2023.

Tervehdys, rakkaat ystävät!

Iloisia uutisia! Pitkän neuvottelun jälkeen meidät on Helenen kanssa hyväksytty Thaimaan Luterilaisen kirkon työyhteisöön. Kirkon johto päätti asiasta viime kuussa ja se antaa meille mahdollisuuden palvella kirkkoa kaupungissa, jossa asumme. Minulle annettiin tehtäviä Bangkokin pohjoispuolella sijaitsevassa Laksin seurakunnassa ja Helene tulee tekemään työtä Bangkokin Teologisessa seminaarissa opetuksen kehitystyössä. Teologisen koulutuksen kehittäminen on ollut tähän mennessä päätehtävämme ja on ilo saada mahdollisuus työskennellä yhdessä myös paikallisen kirkon kanssa. Laksin seurakunta on hieman kansainvälisempi yhteisö ja siellä käy sunnuntaisin muitakin lähetystyöntekijöitä Kaakkois-Aasian alueelta.

Rukoilkaa Manipurin kansalaisten puolesta

Kuten tiedätte, olemme tehneet koulutuksia myös Intiassa, Manipurin osavaltiossa. Tällä hetkellä alueella on erittäin vakava, jopa sisällis-sotaa muistuttava tilanne. Syy rauhattomuuksiin ulottuu Englannin siirtomaa-ajan poliittisen hallinnon rakenteisiin, mutta tilanne aiheutuu silti pääosin ihmisten epävarmuudesta, taloudellisen toimeentulon vaikeuksista ja yhteiskunnan eriarvoisuudesta.

Kriisi sai alkunsa siitä, että Manipuriin hedelmällisissä laaksoissa asuva Meitei heimo haluaisi yhteiskunnassa virallisen vähemmistön eli heimon statuksen. Tämän seurauksena useat jo vähemmistöiksi rekisteröidyt Naga ja Koki heimon jäsenet kokivat, että Meitei heimon virallisen vähemmistön aseman vahvistaminen kaventaisi heidän toimeentulonsa mahdollisuuksia yhteiskunnassa, vähentäisi ura- sekä opiskelumahdollisuuksia ja kasvattaisi taloudellista eroa heimojen välillä. Meiteit asuvat nimittäin hedelmällisissä laaksoissa, kun

Kuvassa: Laksin seurakuntayhteisö on todella lämmin ja vieraanvarainen. Kirkkokahvin sijaan joka jumalanpalveluksen jälkeen kokoonnutaan yhteisen aterian äärelle ja ruoka on aina erinomaista.

Kuvassa: Helene kävi helmikuussa kouluttamassa Manipurin luterilaisen kirkon pyhäkoulun opettajia. Monet puhuvat hyvää englannin kieltä ja koulutuksen toteutus sujui helposti. Kuvassa pyhäkoulun opettajia Churachandpurin kirkon edessä.

taas Naga ja Koki heimot asuvat vuoristossa vaatimattomammassa olosuhteissa. (Mieleeni muistuu 1. Mooseksen kirjasta Jaakobin ja Eesaun välinen sovinto, minkä jälkeen Eesaun suku asettui Seirin vuoristoon ja Jaakobin perhekunta puolestaan Kaananin laaksoihin.)

Manipurissa edellä mainitut kolme kansaa tuntevat yhteiskunnallisen, sosiaalisen ja taloudellisen asemansa uhatuksi, mikä on purkautunut yhteiskunnassa vastakkainasetteluun ja väkivaltaisuuksiin. Yleisen ilkeiden seurauksena monet ovat menettäneet kotinsa ja useita temppeleitä sekä kirkkoja on poltettu. Väkivallan pelon takia ihmiset eivät uskalla kokoontua yhteen tai liikkua turvallisesti toisen heimon alueilla. Erityisen haavoittuvia ovat ne ihmiset, joiden koti sattuu olemaan vieraan heimon alueella. On tärkeää muistaa, että kyseessä on sosioekonominen kriisi eikä suoranaisesti heimoidentiteettiin taikka uskontoon liittyvä konflikti.

Tilanteesta johtuen Manipurissa asuvat kristityt eivät uskalla enää kokoontua kirkkoihin jumalanpalveluksiin ja erityisesti kirkkojen työntekijät ovat joutuneet taloudelliseen ahdinkoon. Paikallisten seurakuntien talous perustuu kolehdin sekä kymmenysten lahjoitukseen, mikä tarkoittaa sitä että seurakuntaelämän tauotessa kirkon työntekijät eivät saa enää palkkaa. Tilanne on vaikea ja tuntuu siltä, että Intian hallitus ei ole kyennyt tuomaan ratkaisua. Pyydämme, että rukoilette Manipurin asukkaiden puolesta!

Onko esivallan valtuutus aina Jumalalta peräisin?

Osallistuin hiljattain Mekong -alueen teologien konferenssiin, joka järjestettiin Bangkokissa, Luterilaisen instituutin tiloissa. Konferenssin aiheena oli edelleen kysymys siitä, miten sopeutua uuteen sosiopoliittiseen tilanteeseen globaalin kriisin jälkeen? Pandemia on lisännyt jännitteitä jokaisessa yhteiskunnassa ja Manipurin konfliktin lisäksi Myanmarissa eletään edelleen sisällissodan keskellä.

Kuvassa: Mekongin lähetysoorumi pyrkii erilaisten hankkeiden lisäksi kehittämään alueen teologioiden ja pappien teologian osaamista. On aina ilo kokoontua kolleegojen kanssa pohtimaan käytännön teologisia kysymyksiä ja oppimaan uutta Aasian kontekstista sekä teologisista korostuksista. Usein aiheet ovat erittäin vaikeita ja kipeitä, mutta juuri siksi on tärkeää kokoontua yhteen sanan ja sakramentin äärelle, jakaa sekä kuunnella toistemme kokemuksia sekä rukoilla toinen toisemme puolesta.

Myanmarin edustajien esitelmät olivat erityisen koskettavia ja mielenkiintoisia, sillä vaikeassa poliittisessä tilanteessa myös teologian ja lähimmäisenrakkauden soveltaminen saavat erilaisia muotoja. Konferenssin ensimmäinen esitelmä oli raamattutunti, jossa käsiteltiin Roomalaiskirjeen 13. lukua. Kuten varmaan muistat, Paavali kehotti kristittyjä olemaan kuuliaisiksi vallanpitäjille, kunnioittamaan esivaltaa ja luottamaan siihen, että maallisen vallan valtuutus on Jumalalta peräisin. Apostolin mukaan se, joka vastustaa esivaltaa, nousee Jumalan säädöstä vastaan.

Myanmarin tilanteessa useat kristityt eivät kuitenkaan voi hyväksyä Paavalin kehoitusta ja raamattutunnin opettaja nosti Raamatusta muutamia esimerkkejä kansalais-tottelemattomuudesta sekä esivallan vastustamisesta: Egyptissä kätilöt uhmasivat faaraon käskyä tappaa poikalapsia, Babylonian vallan aikana Sadrak, Mesak ja Abed-Nego uhmasivat kuningas Nebukadnessarin käskyä olla rukoilematta muita jumalia ja myöhemmin myös useat kristityt kieltäytyivät kunnioittamasta roomalaisia jumalia. Kirkkoisä Augustinus on tunnetusti korostanut kirjassaan vapaasta tahdosta (*De Libero Arbitrio Voluntatis*), että epäoikeudenmukainen laki ei ole oikeasti laki.

Niinpä kristinuskoon on liittynyt aina eräänlainen kansalaistottelemattomuuden osatekijä. Uskovaisten kuuliaisuus liittyy aina lähimmäisenrakkauteen, oikeudenmukaisuuden ideaaliin sekä uskon kuuliaisuuteen suhteessa Jumalan kanssa. Augustinuksen ajatuksia mukaillen meidän tulee todeta, että tottelemattomuus esivaltaa kohtaan ei voi koskaan olla ristiriidassa lähimmäisenrakkauden tai oikeudenmukaisuuden kanssa. Tämä lähtökohta on tärkeä, sillä se ohjaa myös tulkintaamme niissä tapauksissa, jolloin raamattu kuvailee Jumalan aiheuttamaa

tai rohkaisemaa väkivaltaa. Näitä raamatun kertomuksia lukiessa muutkin kirkkoisät kehottavat meitä tulkitsemaan tapahtumia allegorian tai analogian avulla. Hyvin harva teologi on uskaltanut paneutua näihin vaikeisiin aiheisiin yhtä kiihkeästi, kuin filosofi Soren Kierkegaard, joka tunnetusti pohti erityisesti Jumalan ja Aabrahamin välistä suhdetta ja siihen liittyvää ilmeistä Jumalan aiheuttamaa kärsimystä ja väkivaltaa.

Raamattutunnin opettaja oli Layang Seng Ja, joka on systemaattisen teologian tohtori ja kotoisin Pohjois-Myanmarista, jossa vastakkainasettelu armeijan ja kapinallisten välillä on erityisen terävä. Hänen mukaansa Myanmarin tilanteessa uskovaisten hiljaisuus on erittäin vakava asia ja puhui jopa vaikenemisen synnistä. Jos ihmiset näkevät toisten kärsimyksen eivätkä auta, he pelkonsa takia menettävät jotain ihmisyydestään. Tietenkin hän myös korosti, että jokainen ihminen on syntinen, mutta tietyissä tilanteissa passiivisuus ja vaikeneminen aiheuttavat lähimmäisille kärsimystä.

Hieman myöhemmin iltapäivällä teologian tohtori Van Kung Yangonista piti oman esitelmänsä Myanmarin tilanteesta ja esitteli hieman toisenlaisen näkökulman. Hän kuvaili, kuinka armeija edustaja tuli ennen vallanvaihdosta Myanmarin kirkkojen neuvoston kokoukseen ja kertoi armeijan suunnitelmasta ”puolustaa” Myanmarin perustuslakia. Armeijan edustaja vaati kristillisten yhteisöjen- ja kirkkojen edustajilta kantaa siihen, miten he suhtautuvat tulevaan vallanvaihdokseen sekä uuteen poliittiseen tilanteeseen. Uskon, että kysymystä seurannut keskustelu oli osallistujille erittäin vaikea. Myanmarin kirkkojen neuvoston jäsenet kuitenkin päättivät, että tulevat hyväksymään vallanvaihdoksen sekä uuden armeijan hallituksen. Päätös ei ollut kuitenkaan aivan yksimielinen ja muutama nuorten kristillinen järjestö erosi tämän seurauksena neuvostosta. Tämä päätös peilasi kirkkojen edustajien halua suojella itseään sekä suojella kirkkojen ja yhteisöjen jäseniä ja kristinuskon asemaa Myanmarissa. Näin useat kristityt valitsivat vaikenemisen ja saattoivat omantuntonsa äänen vaientamiseksi myös turvautua Paavalin kehotukseen olla uskollinen esivallalle... vaikeassakin tilanteessa.

Tätä erittäin kipeää ja vaikeaa tilannetta pohiessani tunnen, että se korostaa erityisen hyvin elämän monitahoisuutta ja teologian sekä rakkauden soveltamisen vaikeutta. Kyseessä on tilanne, jossa rohkea julistaminen sekä vaikeneminen aiheuttavat yhtä lailla kärsimystä. Tällaisessa tilanteessa ymmärtää erityisen selkeästi, että elämässä tulee hetkiä, jolloin jokainen valintamme aiheuttaa jollekulle kärsimystä. Tärkeintä oman uskon kannalta on se, että emme sydämessämme katkeroidu Jumalalle siitä, että maailmassa on kärsimystä. Kristittyinä uskomme, että kärsimys on tähän maailmaan ja tähän elämään kuuluva katoava todellisuus, mutta että todellisuuden syvin olemus on tästä huolimatta Jumalassa yksinomaan hyvyys, totuus sekä kauneus.

Kuvassa: Tohtori Layang Seng Ja piti konferenssissa raamattutunnin Roomalaiskirjeen 13 luvusta. Hän asuu Myitkinassa ja opettaa systemaattista teologiaa paikallisessa seminaarissa.

On tärkeää, että emme ajattele Jumalasta niin, että Jumala on jonkinlainen suuri kosminen tahto tai kreikkalainen Zeus-hahmo, joka tekee valintoja ihmisten lailla. Tällainen käsitys Jumalasta sekä hänen tahdostaan ja Jumalan vapaudesta johtaa meidät vain teologisiin ongelmiin. Jos määrittelemme vapauden mahdollisuutena valita toisin, saatamme päätellä että Jumala olisi voinut tehdä toisenlaisen valinnan ja luoda maailman ilman kärsimystä, mutta jostain meille salatusta syystä päätti kuitenkin valita todellisuuden, jossa kärsimys on todellisuutta. Tästä myös seuraisi ajatus, jonka mukaan ihmisen ei tulisi välttämättä vastustaa maailmassa kohtaamaansa kärsimystä, sillä jokainen kärsimys on välillisesti Jumalan tahdon mukaista kärsimystä. (Immanuel Kantin tahtoa korostava etiikka johtaa juuri tämänkaltaisiin ongelmiin teologisessa ajattelussa.)

Kysyin Myanmarin edustajilta konferenssin aikana, miten kristityt tulkitsevat kokemaansa kärsimystä ja surukseni sain kuulla, että jotkut teologit ovat sitä mieltä, että sisällissota on Jumalan lähettämä koettelemus, jonka tarkoitus on rangaista ihmisiä syntinsä tähden. Onneksi on myös niitä, jotka korostavat sodan ja väkivallan objektiivista pahuutta eli hyvyyden puutetta. Itse olen juuri jälkimmäisen näkemyksen kannalla, sillä uskon että pahuudella ja kärsimyksellä ei ole itsenäistä olemusta. Me emme voi ihmisinä suinkaan poistaa maailman kipua, mutta me voimme jakaa Jumalan rakkautta mahdollisuuksien mukaan eri tavoin. Meidän tulee rukoilla, että Jumalan Pyhä Henki johtaisi meitä huomaamaan jokaisessa kohtaamisessa mahdollisuuden rakastaa. Jumala kutsuu meitä rakkaudellaan olemaan armollisia muille sekä itsellemme. Meidän rohkeutemme rakastaa ja vastustaa pahuutta kasvaa siitä tietoisuudesta, että Jumala on voittanut rakkaudellaan kaiken synnin ja kaiken pahuuden. Pahuuden ja kärsimyksen valtakunnalla on loppunsa, mutta Jumalan rakkaus ja armo pysyy ajasta aikaan, aikakausien loppuun saakka.

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen, Joono ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi. Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitämme siitä, että meidät on hyväksytty Thaimaan luterilaisen kirkon työyhteisöön.
- Rukoilemme Manipurin asukkaiden puolesta. Rukoilemme, että väkivalta lakkaisi ja että rauha palaisi alueelle. Rukoilemme, että voisimme turvallisesti matkustaa alueelle vuoden loppupuolella.
- Rukoilemme Myanmarin puolesta ja rauhaa Myanmariin. Rukoilemme, että vaikeuksienkin keskellä kristityillä olisi rohkeutta ja rakkautta jakaa ilosanomaa Jumalan armosta.
- Kiitämme huolenpidosta ja seurakuntayhteystyöstä Thaimaassa.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joono ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joono ja Helene Toivasen rengas**” + oma **kotiseurakuntasi**.

- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/> kuukausilahjoittaminen tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
- Viitenumero- ja osoiteasiat: Anu Laine, anu.laine@sley.fi puh. 044 298 2601
- Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
- Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupuan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.